

Nr.
van het arrest

Nr. 2005/5370
van het repertorium

Nr. 537 P 2005
van het parket-generaal

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen

1.
ingeschreven in het handelsregister te
onder nr.
met maatschappelijke zetel gevestigd te

beklaagde

afwezig

2.
handelaar,
geboren te op
wonende te
Belg.
in zijn hoedanigheid van zaakvoerder van

beklaagde

3.
landbouwer,
geboren te op
wonende te

beklaagde

de beklaagde sub 2 aanwezig en bijgestaan en
beklaagde sub 3 vertegenwoordigd door Mr. ,
, advocaat bij de balie van

Beklaagd van:

Te

de eerste en de tweede

als (mede)eigenaar(s) die de opstelling van een
vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan
of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft
gegeven

de derde

als bewerker van de percelen in kwestie

Van 16 september 1999 tot 13 augustus 2003

op het onroerend goed gelegen te ,
gekadastreerd of geweest zijnde
, eigendom van:

, ingeschreven in het
handelsregister te onder nr. , met
maatschappelijke zetel gevestigd te

ingevolge akte van oprichting/inbreng d.d.
16.02.1985 verleden voor notaris met
standplaats te

De omzetting van een heidevegetatie met
pijpestrootje en bochtige smele naar akkerveld

zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning
van het college van burgemeester en schepenen.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op
vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans de
stedenbouwkundige inspecteur - of het college van
burgemeester en schepenen, in toepassing van art.
65 § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende
organisatie van de ruimtelijke ordening en de

stedebouw - nadien art. 68 § 1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement d.d. 22 oktober 1996, en thans art. 149 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

de plaats te herstellen in de vorige toestand conform het advies van AMINAL d.d. 03.05.2000;

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 150 euro per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te
op 16/02/2005, nr.
en ambtshalve ingeschreven. Ontvangen : 75,17
euro. De Bewaarder (get.)

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld
- op 19 april 2005 door beklaagden
tegen alle schikkingen
- op 20 april 2005 door beklagde
tegen al de schikkingen
- op 20 april 2005 door het Openbaar Ministerie
tegen alle schikkingen uitgezonderd deze
betrekkelijk de burgerlijke belangen tegen de drie
beklaagden

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 1
rechter op 5 april 2005 door de correctionele
rechtbank van Hasselt, 13^e kamer, dewelke als
volgt heeft beslist:

Eerste beklagde

Verklaart beklagde schuldig aan
de feiten zoals omschreven in de inleidende
dagvaarding.

Stelt vast dat er eveneens feiten gepleegd werden na 31.12.2001, doch voor 01.03.2004, zodat de wet van 26.06.2000 op de opdecimen van toepassing is.

Veroordeelt beklaagde voor deze feiten tot een geldboete van 250 euro te vermeerderen met 40 opdecimen (x5) en alzo gebracht op 1.250 euro of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 10 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 55 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgesloten door de openbare partij, begroot op de som van 33,39 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

Tweede beklaagde

Verklaart beklaagde schuldig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Stelt vast dat er eveneens feiten gepleegd werden na 31.12.2001, doch voor 01.03.2004, zodat de wet van 26.06.2000 op de opdecimen van toepassing is.

Veroordeelt beklaagde voor deze feiten tot een geldboete van 250 euro te vermeerderen met 40 opdecimen (x5) en alzo gebracht op 1.250 euro of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 10 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 55 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgesloten door de openbare partij, begroot op de som van 33,39 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

Derde beklaagde

Verklaart beklaagde schuldig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Stelt vast dat er eveneens feiten gepleegd werden na 31.12.2001, doch voor 01.03.2004, zodat de wet van 26.06.2000 op de opdecimen van toepassing is.

Veroordeelt beklaagde voor deze feiten tot een geldboete van 250 euro te vermeerderen met 40 opdecimen (x5) en alzo gebracht op 1.250 euro of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 10 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 55 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 33,39 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheek van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

Beveelt op vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur het herstel van de plaats in de vorige toestand en dit binnen een periode van één jaar, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van art. 1385 bis Ger. W. en dit conform het advies van AMINAL van 3 mei 2000, nadat huidig vonnis in kracht van gewijsde getreden is en beslist dat het college van burgemeester en schepenen of de stedenbouwkundige inspecteur, ingeval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, daarin op de kosten van beklaagden kan voorzien.

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats.

Zegt dat de veroordeelden gehouden zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van

de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de Beslagrechter.

Veroordeelt beklaagden daarenboven tot een dwangsom van 150 euro per dag vertraging bij niet uitvoering van huidig vonnis binnen de gestelde termijn.

* * *

Gehoord het verslag gedaan door de heer Voorzitter;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vorderingen;

Gehoord tweede en derde beklaagden in hun middelen van verdediging ontwikkeld door Mr. advocaat bij de balie van

Gelet op de neergelegde conclusies en stukken;

Overwegende dat de hogere beroepen, regelmatig naar vorm en termijn, ontvankelijk zijn;

Overwegende dat de feiten dienen geactualiseerd te worden aan de artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003, en de tenlastelegging dient aangevuld met de woorden "te hebben in stand gehouden", de feiten op zich noch hun strafbaarheid hierdoor gewijzigd zijnde;

Overwegende dat de beklaagden hiervan in kennis werden gesteld en de gelegenheid hebben gekregen hun verweermiddelen desbetreffend naar voren te brengen;

Overwegende dat eerste beklaagde, hoewel regelmatig gedagvaard, niet bij zijn orgaan of bij advocaat is verschenen ter terechtzitting van 9 november 2005 zodat de zaak te zijnen opzichte bij verstek behandeld werd;

Overwegende dat na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, volgende elementen blijken:

- de kwestieuze inbreuken liggen in natuurgebied en in een bij M.B. d.d. 8 juni 1985 gerangschikt beschermd landschap
- uit de foto gevoegd bij het aanvankelijk proces verbaal (stuk 1) blijkt duidelijk dat op 16 september 1999 de kwestieuze percelen als akkerveld gebruikt werden wat overigens bevestigd werd door tweede beklaagde (stuk 5) en derde beklaagde (stuk 8)
- niet betwist is dat in 1988 het op de kwestieuze percelen gelegen bos gekapt werd overeenkomstig een op 7 april 1986 bekomen kapvergunning
- deze kapvergunning met verplichte herbepplanting is niet nageleefd (dat een ander naburig gelegen perceel bebost geworden is doet niet ter zake en geen afbreuk aan de hier weerhouden feiten)
- het feit dat kwestieus perceel ten kadaster nog ingeschreven staat als bos doet niets af aan het feit dat alleszins de omvorming tot een akkerveld strijdig is met de uiteindelijke huidige bestemming van het gebied, nl. heide (zie ook het standpunt van de stedenbouwkundige inspecteur terzake stuk 41); overigens de naam van de percelen verwijst naar heidegebied en dito begroeiing (zie ook het vaststellingsverslag van de natuurwachter stukken 36-39)
- de klassering door de Mestbank als 'algemeen' heft geenszins de inbreuken op
- voor de omvorming naar akkerveld ligt geen uitdrukkelijke schriftelijke vergunning voor
- binnen de beperkingen en vereisten van het natuurgebied kiest de stedenbouwkundige overheid de meest aangepaste herstelmaatregelen rekening houdende met de finaliteit van het gehele gebied en zijn bestemming
- uit recente foto's voorgebracht door beklaagde blijkt dat het terrein niet meer bewerkt wordt als akker en terug door een natuurlijke vegetatie, vnl. pijpestrootje, begroeid is;

Overwegende dat op grond van voorgaande gegevens de schuld van de beklaagden aan de feiten hen ten laste gelegd en zoals hiervoor geactualiseerd en aangevuld bewezen is;

Dat tevens verwezen wordt naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter, door beklaagden in hoger beroep niet weerlegd zijnde, en door Het Hof beaamd en overgenomen;

Overwegende dat er geen reden is om een deskundigenonderzoek te bevelen om na te gaan of de kwestieuze percelen ooit heide geweest zijn nu zoals reeds hoger gezegd binnen de beperkingen en vereisten van het natuurgebied de stedenbouwkundige overheid de meest aangepaste herstelmaatregelen kiest rekening houdende met de finaliteit van het gehele gebied en zijn bestemming;

Overwegende dat de feiten door tweede en derde beklagde wetens en willens werden gepleegd zodat ook de eerste beklagde, onder wiens maatschappelijk doel de gewraakte handelingen intrinsiek vallen, mede dient schuldig verklaard;

Overwegende dat rekening houdend met de persoon van tweede en derde beklagden, hun respectievelijk zeer gunstig dan wel blanco strafregister, de omstandigheden en ernst van de feiten, de vrijwillige stopzetting van de akkerbouwactiviteiten en het natuurlijk herstel van de gronden, aan de beklagden die erom verzoeken en die ertoe in de wettelijke voorwaarden verkeren, de gunst van de opschorting wordt toegestaan voor een periode van drie jaar vanaf heden;

Dat deze gunstmaatregel afdoende geacht wordt om hen in de toekomst te ontraden inbreuken op de goede ruimtelijke ordening en stedenbouw te maken;

Overwegende dat eerste beklagde, als rechtspersoon, rekening houdend met de omstandigheden en ernst van de feiten, de afwezigheid van eerdere veroordelingen, de vrijwillige stopzetting van de akkerbouwactiviteiten en het natuurlijk herstel van de gronden, voor de feiten zoals hiervoor geactualiseerd en aangevuld dient bestraft met een geldboete van 500 euro te vermeederen met de opdecimen;

Overwegende dat nu eerste beklagde vroeger nog niet veroordeeld is geweest tot een criminele straf of tot een geldboete van meer dan vierentwintigduizend euro de geldboete met uitstel wordt verleend, zoals hierna bepaald, om hem in de toekomst verder te ontraden zich aan dergelijke feiten schuldig te maken en hem ertoe aan te

zetten de regels van de goede ruimtelijke ordening en stedenbouw verder te respecteren;

Overwegende dat m.b.t. de herstellvordering dient te worden vastgesteld dat de terreinen deels reeds teruggekeerd zijn in hun natuurlijke staat door begroeiing door pijpestrootje zoals blijkt uit de voorgebrachte foto's;

Overwegende dat het deel van de herstellvordering, erop gericht de top laag te doen afgraven zodat men uitzaaiing van omliggende percelen spontaan kan laten evolueren, zonder voorwerp is geworden;

Overwegende dat voor het overige de omstandig gemotiveerde herstellvordering zowel intern als extern wettig is en, binnen de beperking van de weerhouden feiten, op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel beoogt van de gevolgen van de door de beklaagden gepleegde misdrijven; dat zij steunt op motieven van goede ruimtelijke ordening en niet kennelijk onredelijk is;

Overwegende dat het volledig herstel in deze zaak inhoudt:

- het verspreiden van heidemaaisel van struikheide uit de directe omgeving om tot snellere uitzaaiing te komen;

Overwegende dat de termijn voor het herstel dient te worden bepaald op 1 jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest om de beklaagden de nodige tijd te verschaffen om zich aan de hen bij dit arrest opgelegde verplichtingen te conformeren;

Overwegende dat het gepast is om een dwangsom op te leggen waarvan het bedrag dient bepaald op 50 EUR per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklaagden wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn vorige toestand, zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde herstelltermijn, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde herstelltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend; dat het niet wenselijk is deze dwangsom in de tijd te beperken;

OM DIE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende bij verstek t.a.v. eerste beklaagde,
en op tegenspraak t.a.v. de andere partijen,

Met eenparigheid van stemmen,

Gelet op de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 186, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 210, 211bis, 211 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 5, 7, 7bis, 38, 41bis, 50 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 154, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 4 van de wet van 26 juni 2000
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 1, 3, 6, 8, 18bis van de wet van 29 juni 1964
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 28 december 1950, gewijzigd door artikel 1 van het K.B. van 11 december 2001
- 1385bis gerechtelijk wetboek

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Het bestreden vonnis wijzigend;

Actualiseert de feiten en vult ze aan zoals gezegd (pagina 6);

Verklaart de beklaagden schuldig aan de feiten zoals geactualiseerd en aangevuld;

Veroordeelt de eerste beklagde wegens deze feiten tot:

- een geldboete van VIJFHONDERD EURO gebracht op TWEEDUIZEND VIJFHONDERD EURO door verhoging met 40 opdecimen;

Verleent hiervoor uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een periode van DRIE JAAR vanaf heden;

Stelt vast dat de feiten gepleegd werden zowel voor als na 1 januari 2002 doch niet na 29 februari 2004;

Verleent tweede en derde beklagden de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling gedurende een periode van DRIE JAAR vanaf heden;

Verplicht eerste beklagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders een bedrag te betalen van TIEN EURO, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op VIJFENVIJFTIG EURO;

Legt aan de drie veroordeelden ieder een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO;

Verklaart de herstellvordering zonder voorwerp in zoverre erop gericht de top laag te doen afgraven zodat men spontane uitzaaiing van omliggende percelen spontaan kan laten evolueren;

Verklaart de herstellvordering voor het overige gegrond als volgt:

Beveelt beklagden de plaats in de vorige staat te herstellen, hetgeen impliceert:

- het verspreiden van heidemaaisel van struikheide uit de directe omgeving om tot snellere uitzaaiing te komen,

binnen de termijn van EEN JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen één jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn

wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur, het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagde;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beklaagden, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, tot solidaire betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van VIJFTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

de kosten:

Veroordeelt beklaagden solidair tot de kosten van de strafvordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 240,70 euro;

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzing van de TWAALFDE kamer van het HOF
VAN BEROEP te ANTWERPEN op
ZEVEN DECEMBER TWEEDUIZEND EN VIJF

Waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Substituut-procureur-generaal

Griffier